

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὰ κατ' ἔταξιν παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπερσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἅριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ ἄραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἴνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὀδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Κουρτεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 8ος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουλίου 1901

Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 30

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Μεταξὺ ἀνθρώπων σοβαρῶν. — Μεταξὺ ἀνθρώπων νέων. — Ἑρμάνη καὶ Ἀδελαΐς.

Τὸ γέμισμα, τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου δὲν Ὀγοράτου εἰς τοὺς εὐγενεῖς τοῦ ξένου, ἦτο μακρὸν καὶ πλουσιώτατον. Κατὰ τὴν διάρκειάν του, ὁ Ἰωβήνος παρηκολούθησε προσεκτικώτατα τὴν συνομιλίαν, ἣ ὅποια συνήφθη μεταξὺ τοῦ ὑποκόμητος, τοῦ Ἡγουμένου καὶ τοῦ δὲν Ἰουστήνου, τῶν μόνων προσώπων τὰ ὅποια, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των καὶ τῆς ἡλικίας των, εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν τὸν λόγον.

Ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ τέλος ἤκουσεν εὐκείνου, τὸ ὅποτον ἐπερίμεινε μετ' ἄγῳνίαν, — διότι μόνον κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ δὲν Ὀγοράτος εἶπε πρὸς τὸν ὑποκόμητα Ἰωάννην:

— Ἦθελα νὰ σας παρακαλέσω, Ἐκλαμπρότατε Αὐθέντα, ἐάν ἔχετε τὴν εὐχαρίστησιν, νὰκούσετε τὸν νέον ἀπόλογον ποὺ συνέθεσεν ὁ Ἰωβήνος. Εἶνε ἡ μόνη εὐκαιρία διὰ νὰ τύχη αὐτῆς τῆς τιμῆς, ἀφ' οὗ μοῦ ἐκάματε ἤδη τὴν χάριν νὰ θέσετε ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου δι' ὀλίγας ἡμέρας τὸ καλὸ αὐτὸ παιδί.

Ὁ Γάστων, ὁ ὅποτος δὲν εἶχεν ἀκούσῃ, ἕως τότε αὐτὴν τὴν εἶδον, καὶ ὁ ὅποτος τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐσκοπεν ἐπὶ τοῦ ἀργυροῦ τοῦ πινακίου ἐν γλύκισμα, ἐδόθησε τόσοσιν δυνατὰ τὸ μαχαίρι του εἰς τὴν σκληρὰν κρούσταν, ὥστε ἡ λεπίς ἐξάραξε τὸ μέταλλον καὶ τὸ ἔκαμε νὰ τρίξη, σπαρκατικῶς. Ἐπειτα ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν, καὶ οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ του, οἱ συνήθως τόσοσιν γλυκεῖς, ἐξήστραψαν φοβεροὶ καὶ προσηλώθησαν ἐπὶ τοῦ Ἰωβήνου μ' ἐκφρασιν ἐκπληξέως καὶ ὀργῆς.

Μὴ δυνάμενος, — διότι ἡ καλὴ ἀνατροφὴ τοῦ το ἀπηγόρευε, — νὰ ἐρωτήσῃ τὸν δὲν Ὀγοράτου, καὶ μὴ ἀναγινώσκων τίποτε ἐπὶ τοῦ ἀπαθὸς προσώπου τοῦ Ἰωβήνου, ὁ ὅποτος ἔκαμνεν ὅτι προσέχει μόνον εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῇ τὴν Ἑρμάνην, ὁ Γάστων ἀπέκλιθη τὸ πινακίον του καὶ ἐστάθη ἀκίνητος καὶ μελαγχολικός, ἐν ᾧ ὁ

ὑποκόμης ἀπεκρίνετο ὡς ἑξῆς εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Βουλβόννης: — Σὰς εὐχαριστῶ ἀπέριως, Αἰδεσιμώτατε, διὰ τὴν καλὴν σας πρότασιν. Ὅτι ἤκουα μετ' ἐκείνην εὐχαρίστησιν τοὺς στίχους τοῦ μικροῦ σας φίλου, ἀν' ἡ διαμονὴ μας εἰς τὸ Μοναστήριον ἐπρόκειτο νὰ παραταθῇ κατὰ τὸ σῆμα. Ἀλλ'

αὐτὴν τὴν φορὰν, εἶνε ἀνάγκη νὰναχωρήσωμεν μετὰ μίαν ἢ δύο ὥρας, τὰ μὲν τέκνα μου μετὰ τὴν ἀκολουθίαν των πρὸς τὸ Βέρναξον, ἐγὼ δὲ πρὸς ἄλλο μέρος, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ σας εἶπω ἀφ' οὗ ἀπαγγεῖλετε τὴν Εὐχαριστίαν... διότι, καθὼς βλέπω, τὸ ὥραϊον αὐτὸ γέμισμα ἐτελείεσθε.

Μετ' ὀλίγα λεπτά, μείνας μόνος μετὰ τοῦ δὲν Ἰουστήνου καὶ τοῦ Ἡγουμένου, ὁ ὑποκόμης Ἰωάννης ἐκάθησεν ὑπὸ τὴν οὐρανίαν τῆς ἡγεμονικῆς του καθέδρας, καὶ δι' εὐγενοῦς νεύματος ἔδωκε τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς δύο κληρικοὺς νὰ καθήσουν πλησίον του.

— Τώρα, αἰδεσιμώτατε, εἶπε πρὸς τὸν δὲν Ὀγοράτου, πρέπει νὰ σας ἐμπιστευθῶ τὰς ὑποθέσεις μου καὶ νὰ παρακαλέσω τὴν Ἀδελφότητά σας νὰ συντελέσῃ, διὰ τῶν εὐχῶν τῆς, εἰς τὴν αἰσίαν των ἔκδοσιν. Γνωρίζετε ἀρκετὰ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας πρὸς τὸν γαμβρόν του καὶ τοὺς ἀνεψιοὺς του, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σας ὑπενθυμίσω τὰ θλιβερὰ αὐτὰ πράγμα-

Κουρτεῖα ἐκεῖ κάτω ἔστ' ὄρυμον καὶ π' ἐμὸν... (Σελ. 239, στ. α')

Ο ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΛΙΩ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

Β

Ο Λαχανάκης και η Μαρουλιώ έζουσαν ήσυχα μέσα εις τὰ πράσινα σπιτάκια των, και καθώς σὰς ειπα την άλλη φορά, έγιναν φίλοι, σάν καλοί γείτονες που ήταν.

Μιά μέρα η Μαρουλιώ ειπε 'στο φίλο της Λαχανάκη:

— Καλή μέρα, τί κάνεις; καλά είσαι;... 'Αχ, και μένε, να ήξευρες έγω πώς πεινώ!

Και ο Λαχανάκης ειπε 'στη φιλιγράδα του Μαρουλιώ:

— Καλή μέρα, καλά είμαι, ευχαριστώ... 'Αφ' ου πεινάς, πάμε να φάμε φράουλες. Έχει ένα σωρό εκεί πέρα, από κάτω από την μεγάλην αχλαδιά.

Τότε έβγήκαν από τὰ σπιτάκια των και έπήγαν.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια.)

ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

'Αλλ' εκ των έννεα άνδρων του πληρώματός του, μόνον πέντε ήμπόρεσε να κρατήση, διότι οι λοιποί τέσσαρες έπροτίμησαν να μείνουν εις "Άγιον Φερνάνδον δια την συγκομιδήν του καουτουκού, ή όποια θα τοις έδιδε μεγαλύτερα κέρδη. Εύτυχως, ο κυβερνήτης εδρε τρεις Ίνδους Μαρικιτάρους και ένα Ίσπανόν και δι' αυτών τους αντικατέστησε.

Οι Μαρικιτάροι εινε λαμπροί ναυτικοί· οδοι οι τρεις ώρισμένως εγνώριζαν τον ποταμόν επί έκτασεως πολλών εκατοντάδων χιλιομέτρων πέραν του 'Αγιου Φερνάνδου.

Ο Ίσπανός ώνομάζετο Ζορρές. Εύρισκόμενος εις την πολύχνην πρό δεκαπέντε ήμερών, εζήτηι ακριβώς ευκαιρίαν

να μεταβή εις Σάντα-Ζουάναν, όπου, καθώς έλεγεν, ο πάτερ - Έσπεράντης δεν θα ήρνεϊτο να τον προσλάβη εις την υπηρεσίαν του.

'Ακούσας, ότι ο υιός του συνταγματάρχου Κερμάρ άπεράσισε να μεταβή εις Σάντα Ζουάναν, και μαθών προς ποιόν σκοπόν έπεχειρεί το ταξείδιον τουτο, ο Ζορρές έσπευσε να παρουσιασθί, ο δε Βαλδέξ, εις τον όποιον έλειπεν ακριβώς ένας ναύτης, εδέχθη την πρότασίν του.

Ο Ίσπανός ουτος εφαινετο προικισμένος με πολλήν ευφυίαν, μολονότι τα τραχέα του χαρακτηριστικά και το φλογερόν του βλέμμα δεν προδιέθετον πολύ υπέρ αυτού. Ήτο άλλως τε μελαγχολικού μάλλον χαρακτήρος, σιωπηλός πάντοτε και ήμιστά διαχυτικός.

Πρέπει να προσθέσωμεν ότι οι κυβερνήται Βαλδέξ και Πάρσαλ είχαν ήδη αναπλεύσει τον ποταμόν μέχρι του ριου Μαδάνα, παραποτάμου της άριστερας όχθης, εις απόστασιν τριακοσίων πενή-

κοντα χιλιομέτρων από της Σιέρρα-Παρίμας, εκ της όποιας πηγάζουν τα πρώτα ύδατα του μεγάλου ποταμού. Όσον δια τα πλοίαρια, μολονότι εις το μέρος τουτο μεταχειρίζονται συνήθως ελαφρότερα σκάφη, δεν εκρίθη άπαραίτητος ή αντικατάστασις της Γ α λ λ ι ν ε τ τ α ς και της Μ ο ρ ί σ κ η ς, άφ' ου είχαν μετρίως τας διαστάσεις, και άφ' ου οι επιβάται είχαν συνειθίση τόσον καιρόν να ταξιδεύουν με τα πλοίαρια ταυτα.

Καθ' ην έποχήν ο Σαφφανζών εξετέλει το παράδοξόν του ταξείδιον, άλλος χάρτης του Όρενόκου δεν υπήρχεν, εκτός ενός ατελεστάτου, του όποιου εις πολλά μέρη ο γάλλος περιηγητής διώρθωσε τὰ λάθη. Κατά συνέπειαν ο ύπό του Σαφφανζών χαραχθείς χάρτης έμελλε να χρησιμεύση εις το δεύτερον τουτο μέρος του ταξείδιου.

Ο άνεμος ήτο ούριος και αρκετά δυνατός. Τα δύο πλοίαρια, με τα ιστία αναπεπταμένα, έπλεον ταχώς, σχεδόν επί της ίδιας γραμμής. Τα πληρώματα, συνηθροισμένα εις την πρόραν, δεν είχαν ανάγκην να μεταχειρισθούν τους βραχίονας. Ωραιοσ καιρός, με ούρανόν έσπαρμένον άραιώς δια νεφών.

Από τον Άγιον Φερνάνδον, τα πλοίαρια παρελαβον όλας τας αναγκαίας προμηθείας, κατὰ κρέατα, όσπρια, κονσέρβας, καπνόν, ρακίην, αντικείμενα διάφορα προς ανταλλαγήν, — μαχαίρια, ύαλικά, καθρεπτάκια, ύάρματα, — ως και ένδύματα, σκεπάσματα και πολεμοφόδια. Το μέτρον ήτο συντόν, διότι πέραν της πολύχνης θα ήτο δύσκολον να προμηθευθούν ταναγκαία, εκτός των τροφίμων.

'Αλλως τε, όσον άφορᾷ εις την διατροφήν του προσωπικού, το όπισθογεμής του Έλλώκ και η καραμβίνα του Μαρισιόλη θα έπήρκουν πλουσίως. Έκτός της θήρας, και η άλιεία θα ήτο γόνιμος, διότι οι ίχθύς άφθονούν εις τα στόμια των πολυάρθμων ποταμών.

Το έσπέρασ, περι την πέμπτην ώραν, τα δύο πλοίαρια εύνοηθέντα υπό του άνέμου, ήραξαν παρά το τελευταίον άκρωτήριον της νήσου Μίνας, άπέναντι του Μάουα. Ζεύγος ύδροκοίων είχαν φανευθί, ώστε δεν εγινεν ανάγκη να εγγίσουν τας προμηθείας ούτε δια τους επιβάτας ούτε δια τα πληρώματα.

Την επαύριον, 4 Οκτωβρίου, άνεχώρησαν υπό τας αυτας συνθήκας. Πλεόσанта κατ' ευθείαν γραμμήν επί των ένκοσι χιλιομέτρων της μόρας ταύτης του Όρενόκου, την όποιαν οι Ίνδοί ώνομάζουν Νούθαν, τα δύο πλοίαρια εστάθησαν παρά τους πρόποδας των παραδόξων βράχων Π i ε δ ρ α Π i ν τ α δ α.

Εινε ή «Ζωγραφιστή πέτρα» της όποιας ο Γερμανός Πατέρν εις μάτην έπεχειρήσε να αναγνώση τας επιγραφάς, κατὰ μέγα μέρος σκεπασμένας υπό των υδάτων. Τω-

ώντι, οι άνέμοι της βροχεράς έποχής είχαν ανυψώση υπέρνω του συνήθους την επιφάνειαν των υδάτων του ποταμού. 'Αλλως τε άπαντάται και άλλη Π i ε δ ρ α Π i ν τ α δ α πέραν του στόμιου του Κασσικιάρη, με τα ίδια ιερογλυφικά σημεία, — άυθεντικά ίχνη των παλαι Ίνδικών φυλών, τα όποια εσεβάθη ο χρόνος.

Συνήθως, οι ταξιδεύοντες δια του 'Ανω Όρενόκου, προτιμούν να ποδηλάζωνται προς διανυκτέρευσιν. Καταυλίζονται υπό τα δένδρα, κρεμούν τας αίώρας των από τους χαμηλούς κλάδους, και κοιμώνται υπό τους αστέρας, οι όποιοι λαμπρουν ζωηρώς εις τον ούρανόν της Βενεζουέλας, όσάκις δεν σκεπάζεται από σύννεφα.

'Αλλ' οι ταξιδιόταί μας έπροτίμησαν έως τώρα τα ύποστεγα των πλοιαρίων των, και δεν έκριναν εύλογον να τα εγκαταλείψουν. Οι κοιμώμενοι εις το ύπαιθρον, εκτός των αιφνιδίων και όρμητικών βροχών, αι όποια εινε συχναι εις τα μέρη ταυτα, ύπνικεινται και εις άλλας ένοχλήσεις. Τουτο παρετήρησαν την έσπέραν εκείνην οι δύο κυβερνήται Βαλδέξ και Πάρσαλ.

— 'Αν εγλύτωνε κανείς έτσι από τα κουνούπια, ειπεν ο πρώτος, καλλίτερα θα ήταν να κοιμηθούμε έξω. 'Αλλά και εις την όχθην και εις τον ποταμόν, και έξω και μέσα, τα κουνούπια εινε τα ίδια...

— Και χειρότερα, προσέθεσεν ο Πάρσαλ, γιατί έξω εινε και κάτι μυρμήκια, που το δάγκωμά των σου φέρνει πυρετό.

— Μην εινε αυτα που τα ώνομάζουν εδώ βέ ν τ ε ο κ ο υ ά τ ρ ο; ήρώτησεν ο Παύλος, καλλίιστα πληροφορημένος πάντοτε από την έπισταμένην άναγνώσιν του οδηγού του.

— Ακριβώς, απεκριθη ο Βαλδέξ, βάλε τώρα και τα σ i π i σ α, τα μικρούτσικα εκείνα ζωύφια που μόλις τα διακρίνεις και που σε κατατρώγουν από το κεφάλι έως τα πόδια· τους τ ε ρ μ i τ α ς, που εινε τόσοσ ανυπόφοροι, ώστε αναγκάζουν τους Ίνδους να φεύγουν από τας καλύβας των...

— Βάλε ακόμη τες σκνίπες, προσέθεσεν ο Πάρσαλ, βάλε τες όχιές, που σου ροφούν το αίμα ως την τελευταία σταλαγματιά...

— Βάλε ακόμη τα διάφορα φείδια, που εινε κάποτε μακρὰ εξη μέτρα! άνεκραξεν ο Γερμανός Πατέρν, δια να τελειώση ή απαρίθμησις. Να σου πώ την αλήθειαν, προτιμώ τα κουνούπια.

— Έγώ δεν προτιμώ ούτε τα μέν ούτε τα δε! εδήλωσεν ο 'Ιάκωβος Έλλώκ.

Όλοι ήσαν αυτης της γνώμης. Όθεν το σύστημα της έντός των πλοιαρίων διανυκτερεύσεως θα διετηρείτο, έφ' όσον άνωτέρα βία, κανένας σ ο υ μ π ά σ κ α ς παραδείγματος χάριν, δεν εξηνάγαζε τους επιβάτας να ζητήσουν καταφύγιον εις την όχθην.

Την έσπέραν, κατόρθωσαν να φθάσουν παρά το στόμιον του ριου Βεντουαρίου, σημαντικού παραποτάμου της δεξιάς όχθης. Μόλις ήτο ή πέμπτη, ώστε ύπνικειντο ακόμη δύο ώραι ήμέρας. Όπωςδύποτε, κατὰ συμβούλην του Βαλδέξ, εστάθησαν εις το μέρος τουτο Πέραν του Βεντουαρίου, ή κοιτή. φρασσο μένη υπό βράχων, παρουσιάζει πέραμα δύσκολον και επικίνδυνον, ώστε δεν ήτο φρόνιμον να το επιχειρήσουν έπερχόμενης της νυκτός.

Έγευματίσαν όλοι μαζί. Ο λογίας Μαρισιόλη δεν έφερεν αντιρρήσεις, άφ' ου το μουσικόν του, Παύλου ήτο γνωστόν εις τους δύο του συμπολίτας. Άλλως τε ήτο φανερόν, ότι ο 'Ιάκωβος Έλλώκ και ο Γερμανός Πατέρν εφερόντο τώρα με πικλήν επιφύλαξιν προς την νεάνιδα, φεβούμενοι μήπως την στενοχωρήσουν δια της μεγάλης οικειότητος, πρὸ πάντων ο Έλλώκ. Έν τούτοις η Παυλίνα έφερέτο προς τους νέους με την άλλοτε αφελειαν.

Τους προσεκάλει πάντοτε το έσπέρασ εις το πλοίαριόν της. Εκεί συνωμίλουν περι του ταξείδιου, περι των συμβάντων της ήμέρας, περι του μέλλοντος, περι των πιθανοτήτων της έπιτυχίας, περι των πληροφοριών, τας όποιας θα ελάμβανον αφεύκτως εις την Σάντα-Ζουάναν.

Την έσπέραν εκείνην συνωμίλησαν περι του παραποτάμου, εις την έκβολήν του όποιου τα πλοίαρια είχαν σταθή προς διανυκτέρευσιν.

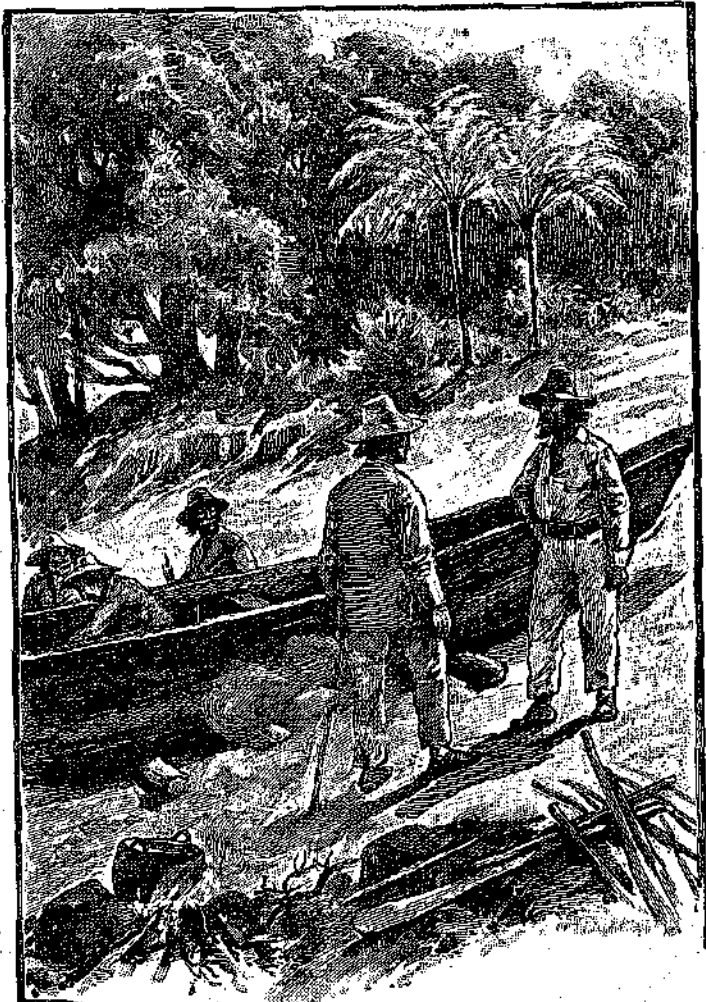
Εινε εις εκ των σημαντικώτερων του 'Ορενόκου. Τῷ χύνει τεραστίαν ποσότητα ύδατος δι' έπτά στόμιων διατεταγμένων εις σχήμα Δελτα, δια μέσου μιάς ύδρογραφικου του συστήματος. Ο Βεντουαρίος καταβαίνει εκ των βορειοανατολικών προς τα νοτιοδυτικά, τρεφόμενος

υπό των άνεξαντλήτων δεξαμενών των 'Ανδεων της Γουάνας, ποτίζει δε χώρας κατοικουμένας ώσπεριτοπλείστον υπό Ίνδων Μάκων και Μαρικιτάρων.

Ο Γερμανός Πατέρν, ύψων τους ώμους, ειπε:

— Μα την αλήθειαν, οι κκ. Μικέλ, Φέλιπ και Βαρίνας θα εύρισκαν εδῶ σπουδαίον θέμα δια συζήτησιν. Αυτός ο Βεντουαρίος ειμπορεί ναμφοισθήση τα πρώτεια και προς τον 'Αταβίπον τους και προς τον Γουατιάρη τους. 'Αν ήταν εδῶ, όλη τη νύκτα θακούσαμεν τα επιχειρήματα να πίπτουν σά βροχή!

— Το βέβαιον εινε, ειπεν ο Παύλος, ότι ο Βεντουαρίος αυτός εινε ο σπουδαί-

Ο Ζορρές έσπευσε να παρουσιασθί. (Σελ. 240, στ. 6.)

ότερος παραποτάμος του 'Ανω Όρενόκου. — Σταθθε άνεκραξεν ο Γερμανός Πατέρν, γιατί κ' έμένα μ' έπιασεν ή μαχίνα των γεωγράφων!... Δεν μου λέτε, σὰς παρακαλώ, γιατί ο Βεντουαρίος να μην εινε ο Όρενόκος;

— 'Αν νομίζης ότι θα καθήσω έγω τώρα να συζητήσω την ιδέα σου... απεκριθη ο 'Ιάκωβος Έλλώκ.

— Και γιατί όχι;... Εινε τάχα χειρότερη από την ιδέα των κκ. Βαρίνα και

Φέλιπ; είπεν ο αυτοσχεδός γεωγράφος.
— Όχι χειρότερον, άλλ' επίσης κακή.
— Και δια ποίον λόγον; . . .
— Διότι ο Όρενόκος . . . είναι ο Όρενόκος!
— Όρατον επίχειρημα, Ίάκωβε!
— Όστε λοιπόν, κύριε Έλλώκ, ήρώτησεν ο Παύλος, συμφωνείτε σεις με τον κ. Μιχαήλ;
— Έντελώς... αγαπητέ μου Παύλε.
— Δυστυχή Βεντουάριε! υπέλαβε γελών ο Γερμανός Πατέρν. Βλέπω, ότι δεν πιάνεις χαρτοσιά, και αναγκάζομαι να σ' έγκαταλείψω!
Αί ημέραι 4, 5, και 6, Όκτωβρίου άπήτησαν μεγάλην κατανάλωσιν δυνάμεων, αι όποσαι εξήττήθησαν από τους βραχίονας των ναυτών, είτε προς ρυμούλκισιν, είτε προς χειρισμόν της παλάνας. Τα πλοίαρια είχαν να διέλθουν, εις διάστημα έπτά ή οκτώ χιλιομέτρων, μίαν συσώρευσιν νησιδίων και σκοπέλων, οι όποιοι καθίστων τον πλουν βραδύν και δύσκολον. Και μολονότι ο άνεμος εξηκολούθει να πνέη εκ δυσμών, ο ή ήτο άδύνατον να μεταχειρισθών ιστία δια μέσου του λαβυρινθού εκείνου. Έκτός τούτου, ή βροχή έπιπτε ραγδαία και σχεδόν διαρκής, ώστε πολλας ώρας οι ταξειδιώται ήναγκάσθησαν να διελθουν εις τα ύπoστειγα.
Μετά τους σκοπέλους, ήρχισε το στενόν της Άγίας Βαρβάρας, το όποσον τα πλοίαρια κατόρθωσαν να διέλθουν αισίως, χωρίς να προβάσιν εις καμίαν εκφρόνησιν, όπως ήναγκάσθησαν να κάμουν άλλοτε. Εις το μέρος τούτο δεν είδαν τα έρείπια του παλαιού χωριού, τα όποια αναφέρει ο Σαφφραζών, ούτε καν έφαινετο, ότι το μέρος τούτο της άριστερης όχθης κατοικήθη ποτέ υπό Ινδών μονίμως.
Μετά την διέλευσιν του στενού, ο πλοιάς εξηκολούθησε κανονικός, και το άπόγευμα της 6 Όκτωβρίου τα πλοίαρια έφθασαν εις την Γουασαπάναν, όπου και έστάθησαν, όχι μόνον δια να διανυκτερεύσουν, αλλά και δια να αναπαυθών το υπόλοιπον της ημέρας εκείνης οι άνδρες του πληρώματος, οι όποιοι πραγματικώς είχαν μεγίστην ανάγκην αναπαύσεως.
Η Γουασαπάνα αποτελείται από έξ ή έπτά καλυδόσινα άχύρινα, πρό πολλού χρόνου έγκαταλειμμένα. Τούτο δε διότι όλη εκείνη ή περιοχή λυμαινεται υπό τερμιτών, αι φωλαει των όποιων φθάνουν πολλάκις εις ύψος δύο μέτρων.
Πρό της επιδρομής ταύτης των έντόμων, οι δυστυχεις Ίνδοι δεν είχαν να κάμουν άλλον παρά να υποχωρήσουν, και αυτό έκαμαν τώντοι.
— Να πόσην δύναμιν έχουν και οι άπειρώς μικροί, παρετήρησεν ο Γερμανός Πατέρν. Τίποτε δεν είμπορεί νάντισται θή και εις τα έντομα, όταν ο άριθμός των

άνέρχεται εις εκατομμύρια. Μίαν άγέλην τίγρεων ή πανθήρων είμπορούν οι άνθρωποι να κατορθώσουν να την εκδιώξουν, να την εξοντώσουν. Πρό των θηρίων αυτών δεν φεύγουν, δεν έγκαταλείπουν τα χωρία των...
— Έκτός αν είναι Ίνδοι Παράοι, είπεν ο Παύλος, διότι καθώς άνέγνωσα...
— Ά, ναι, οι Παράοι τρέπονται εις φυγήν, αλλά μάλλον από δεισιδαιμονίαν παρά από φόβον' εν ή οι μύρμηκες, οι τερμίται, κάμουν επί τέλους τον τόπον άκατοικήτον.
Περί την πέμπτην ώραν, οι ναύται της Μορίσκης κατόρθωσαν να συλλάβουν μίαν χελώνην εκ του είδους των τερεκαίων. Το άστρακόδεσμον τούτο εχρησίμωσε προς κατασκευήν λαμπράς σούπας και εξαιρέτου βραστόυ, το όποιον οι Ίνδοι ονομάζουν σα ν κ ο. Έκτός τούτου, — εκ του όκειου θα προέκυπτε μεγάλη οικονομία εις τας προμηθειάς των πλοιαρίων, — τα περιχώρα δάση ήσαν πληρη πιθήκων και ύδροχοίρων, οι όποιοι δεν άνέμενον παρά μίαν σφαιραν τυφεκίου, δια να παραθεθών εις την τράπεζαν των επίβατων. Από παντός πάλιν ήμπορούσαν να μαζεύσουν βανάνας και ανανάδες. Ύπεράνω των χαμηλών βράχων της όχθης επέτωθ θορυβώδως νήσσοι, χ ο κ ο ι με στήθη ύπόλευκα και όρνιθες μαύραι. Και εις τα ύδατα του ποταμού οι ιχθύς ήσαν τόσον άφθονοι, ώστε εις μίαν ώραν θα ήμπορούσαν να γεμίσουν τας χ ο υ ρ ι α ρ α τ ο ν πλοιαρίων.
Βλέπετε λοιπόν ότι το ζήτημα της τροφής δεν άπασχολεί πολύ τους ταξειδεύοντες δια του Άνω Όρενόκου.
(Έπεται συνέχεια.)
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ
Οι Άγγλοι της είχαν κατατρέψη την οικίαν διότι... ο υίός της ο μονογενής εσθήκωσε ένυπλον χειρα δια να υπερασπίση την πατρίδα του κινδυνεύουσαν. Και ή καίμενη ή χήρα κατοικεί τώρα μόνη, ολομόναχη, εν μέσω των έρείπιων, έντός μικράς καλύθης προσωρινώς κατασκευασθείσης, ης οι έχθροί έφείσθησαν.
Ίδού, ο υίός της έφθασε, κρατών το όπλον εις την χειρα ή καρδια του ραγίλλεται επί τη θέα της καταστραφείσης οικίας του, και τα δακρυα του βρέχουν άκουστίως το ήλιοκαίμενον πρόσωπον.
"Ω πόσον μετεβλήθη ή ώραία των ιδιοκτησία εν διαστήματι όλίγων μηνών! το καθαρόν σπιτάκι των... και το μικρό περιβολάκι! . . . όλα κατήνησαν άγνωρίστα.
— Μητέρα... φωνάζει ο νέος Βοέρος.
Η χήρα έγείρει την κεφαλήν και τον αναγνωρίζει.

— Μητέρα μου, χρυσή μου μητέρα!...
— Και την έναγκαλλίζεται και την φιλεί και την θωπεύει... — μάς κατέστρεφαν οι άπάνθρωποι! είδες μητέρα μου... μάς κατέστρεφαν οι παληοεγγλέζοι...
— Σιωπή!! λέγει ή χήρα, σιωπή, υίέ μου. Και στρέφει άκουστίως την κεφαλήν προς το μέρος της καλύθης, ως δια να βεβαιωθ ή ότι κανείς δεν ήκουσε τίποτε.
— Μήπως είναι κανείς εδώ, μητέρα;
— Ναι, παιδάκι μου.
— Ποίος λοιπόν;
— Η δυστυχής χήρα δεν ήξεύρει τι πρέπει να κάμη. Διστάζει προς στιγμήν, πλην ψιθυρίζει σιγά, σιγά:
— Ένας Άγγλος.
Κεραυνός θα έπροξένηε όλιγωτέραν έντύπωσιν εις τον νέον στρατιώτην. Ένας Άγγλος!...
— Ω θεέ μου... ένας Άγγλος εδώ... ένας άπ' εκείνους τους... άδύνατον!... άδύνατον! μητέρα μου, τί έπραξες; τον έδέχηθες; . . . τον φιλοξενείς;
Η εκδίκησις τον τυφλώνει σφίγγει το τουφέκι εις τος χείρας και τρέχει, τρέχει μαγισθής, δια να φονεύσ, δια να πνίξ η με τα ύδα του τα χέρια τον καταστροφία του οίκου του, τον άδικον, τον άσπονηδον έχθρον της πατρίδος του! πλην ή χήρα προφθάνει και τον έναγκαλλίζεται.
— Άκουσε, τέκνον μου, τή λέγει... θα άποθάνη... το κακόμοιρο... το έπέρασεν απ' έδω πληγωμένο, έτοιμόθάνατο... είναι παιδί ακόμη... της ηλικίας σου. Σέ ένθυμήθηκα, έσυλλογίσθηκα την καίμενην την μαουόλα του... πόσον θα υποφέρη... και το έπηρεα δια να το περιποιηθ. Τί πταίει ο μικρός Άγγλος αν τον εφόρτωσαν με όπλα, και τον έστειλαν να άποθάνη, μακράν της πατρίδος του;
— Ήτο και αυτός με εκείνους... που μάς έκαυσαν το σπίτι;
— Ναι... αλλά περιμένα... λημονείς τί λέγει το Ευαγγέλιον; . . . λημονείς ότι πρέπει να συγχωρώμεν και αυτούς άκόμη τους καταστροφείς και τους μεγαλύτερους μάς έχθρούς;
Ο νέος προσηλώνει τους οφθαλμούς επί του εδάφους και σκέπτεται. Η άγάπη και ή εκδίκησις αγωνίζονται εις την καρδιαν του, την τρυφεράν ακόμη! Η χήρα κατοπεύει τας κινήσεις του, και το μητρικόν της βλέμμα περιμένει με αγωνίαν την χριστιανικήν νίκην.
Ναι! ένίκησεν ή άγάπη! ιδού, ή χείρ του άφίνει το όπλον, ο υίός έγείρει την κεφαλήν λέγων:
— Έκαμες καλά, μητέρα μου, έκαμες καλά!
Και διευθύνεται ταυτοχρόνως προς την σκηνήν, σκύπτει και σπογγίζει εγγενώς το μέτωπον του πληγωμένου.
Ο παίς συνέρχεται προς στιγμήν ά-

νοίγει τους γαλανούς οφθαλμούς του, άτνίζει άνωθεν αυτού τον νέον Βοέρον, στενάκων θλιβερώς, και ή κεφαλή του πίπτει προς τα έπίσω, εν ή τα χείλη του διανοίγονται ελαφρώς, προφέροντα την τελευταίαν λέξιν:
— Ευχαριστώ...
[Μεταφρασίς]
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΛΑΣ
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
Ο μικρός Τοτός, διό να τρομάξη την μικράν αδελφήν του Φιρήν, ή όποια κατέπιεν ένα κουκούτσι, τή λέγει — Φιρή, τώρα πλέον δεν θα ήμπορώς να τρώγης...
— Διατί;
— Διότι από το στόμα σου θα φυτώσ η ένα δένδρον.
— Και δεν ήμπορώ να το κόψω;
— Πώς; έρωτά ο Τοτός.
— Θα καταπίω ένα μοχαίρι, άπαντά ή Φιρή.
*Εστία ή από της Ροδόσος
Η μικρά Άρλαία. — Πού ήνεν ο Άδάμ τα άνώματα που έβωσεν εις τα ύδα;
Η μικρός Μίμης. — Μή... 'το λεκικό φυσικά!
*Εστία ή από του Ίππεύου της Ομήχλης

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
Το Έρωθρον Νέφος δι' ώραίας επιστολής, συνιστά εις την φιλοφρόνησιν των συναδέλφων του ένα νέον πτωχόστον, ο όποιος δεν έχει τα μέσα να καλλιεργήσ ην ζωγραφικήν, μολονότι την αγαπά πολύ και έχει μέγα πάθος. Φυσικά ή ζωγραφική θέλει έσοδα, και ο καίμενος ο νέος δεν έχει ναγορήσ ην τέτατοις μέσους ελατοχρώματα. Το Έρωθρον Νέφος λοιπόν προστίθει εις τους φίλους μας να στείλ η επιστοάς ή τι προαιρείται, και δια το συναχθησομένου ποσού να γοράσ θών δια τον ποσόν ζωγράφων ταπαρίτερα της ζωγραφικής. Πραγματικώς, είναι ώραία ή προτεινομένη φιλοφρόνησις προς ης, και όποιος θέλει να λάβ η μέρος, είμπορεί να στείλ ην έρωθρον του προς το Έρωθρον Νέφος δι' έμού.
Πολλοί φίλοι μου έγραψαν ώραϊστότας επί στολάς δια το ζήτημα των έσόδων, είτε απ' εδής εις προς τον κ. Φαίδωνα, είτε προς έμε: το Άνθος της Υπομονής (του όποιου εξέστλεσα την παραγγελίαν,) το Κίημα της Σαλαμίνος, ή Πατριστα, ή Ήμέρα της Έλευθερίας ή Σπαρτιατίως Κειλωνίς, ο Έβόμοτος Ναπολέων, ο Άνδρας Εξόφθησις, και πολλοί άλλοι. Πάσας τας επιστολάς ταύτας διεθίσασ προς τον κ. Φαίδωνα ο όποιος με μεγάλην του ευχαριστήσιν τας άνέγνωσε, περιμένει δε να μαζευθών και άλλαι δια να τα: στείλ η προς την Κυρίαν Παρρέν.
ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΒΛΑΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
Έλαθα τον νέον Κανονισμόν του εν Άθήναις Προτύπου Έλληνικού Παρθέναγωγείου. Το Παρθέναγωγείον τούτο ίδρυθέν τον 1890 υπό του Συλλόγου των Κυριών και τήσ ην υπό την προστασία της Α. Μ. της Βασιλίσσης έτεχωρήθη πρό διατίαις εις τας βεσπονίβας Τριανταφυλλίδου, αι όποσαι το διευθύνουν με τήσ ην Ικαότητα, ώστε πραγματικώς το κατέστησεν έν των εκλεκτοτέρων της διαπαιδαγωγήσεως των θηλιών κέντρον. Συναστώσα κ' έγω εις τους γονείς των φίλων μου το Πρότυπον Παρθέναγωγείον ως έν των καλλιτέρων εν Άθήναις υπό έποψην άγωγής, παιδείσεως και διαίτης, τους παραπέμπω δια περισσεύεσας πληροφορίας εις τον Κανονισμόν τον όποιον δύνανται να ζητήσουν άπ' υδής

παρά της Διευθύνσεως του Παρθέναγωγείου, όδός Πανεπιστημίου 37, εις Άθήνας.
Μεσοποταμίτισσα (Ζ. Ξ. Φ.) δεκτόν το νέον σου ψευδώνυμον. Δεν πιστεύω να κάμη άλλου πινε μίνας να μου γράψης...
Πραγματικώς, Βίγλα [ΕΕ] πολύ ένδεπάρουσα ή επιστολή σου, και είχες δίκαιον νάνόδωξ ην περιγραφήν της έξοχης, την όποιαν διμυκρίμην. Επιστολήν περιμένω και νέα δια την περιγραφήν γατούδαν. Εγινε καλά; βίβλια! Ύστερ' απ' τόσας περιποιήσεσ! Και τα ποιηματάκι σου ώραϊστάτα. Ήρσαν πρό πάντων εις τον Άνακταν, όποιος σ' ευχαριστεί και δι' όσα καλακεινικώτατα γράφεις.
Διατί βελά-βελά αναφαίνεσαι, Μελαγχορή ή Έλληνίς; [ΕΕ] ή, να φαίνεσαι με τάρρος διότι έχεις δια τα προσόντα και αι έπιστολαί σου, μολονότι αρχαίαι, μ' ευχαριστούν πάρα πολύ. Όσον δι' εκείνους που σου έπρότειναν πρό πολλού χρόνου Μ. Μυστικά, επειδή είμπορεί να το ήλησμήνησαν, καλλίτερα είναι να κάμησ σ' υέας πρώτακις.
Νεολαίαν εδ' Ηρακλιδ (Κ. Α.) δεκτόν το νέον σου ψευδώνυμον. Άλλά τί παράξενον που είναι! Όλο παράξενον ψευδώνυμα θέλουν και άπορεί δια την μακράν σιωπήν του — ή Κοιτηλάτις Κέθρον συγχάριε θερμώς το Κεντρύ που ήρτισεν εις την Καλλιτεχνικήν Σχολήν του Πολυτεχνείου — Το Ίμενος των Μουσών άσπάξεται τον Πεγοροπόρον Αίγιου και τον έρωτά αν έγινε καλά — ή Μυστηριώδης Φύσις άσπάξεται το Χρυσό Παράκι και την Χιακήν Μαργαρίταν, και την πληροφορεί ότι δια ταχυδρομικώ δελταρίου δύνανται να της φανερών η αρχικά της — ο Ίσομεριδός του Κέθριου ζητεί άρχικά του Πρίγκηπισ της Μαργητίας — ή Κήρη του Αόλα άσπάξεται το Ίον του Άγρου.
Μικρά Μυστικά έπιθυμούν νάνταλλάξουν ή άσπάξουν Έλεις με τον Μέλλοντα Δοκιμωτή, Έλληνικόν Έδαφος και Κορινθιακόν Κίμα (εί δύνανται με τα όνόματά των) ή Άθρα της Κεραύσε με το Ύψηλο Τριανταφυλλιάκι, Νεραϊδαν των Σπειτών και Λεσδών Κήρον (δια νάνταλλάξουν και τα όνόματά των) — ή Έφραία Κόρη με το Κρητικόν Κάστανον, Προκωμαίαν Σμύρνης, Φαληρικήν Άδραν και Παμπόνηρον Κατεργάρον — το Κρητικόν Κάστανον με την Διοπερογοροπόρον, Χιωτοπούλαν και Χιακόν Όρίοντα — ο Νέμος με τον Λέοντα της Θαλάσσης, Πατριδών Βαρκαρην, Πληγωμένον Λεσδών, Έφραϊν Κόρη και Κοπηλάτιδα Κέθρον — ο Κωλός Διάβολος με τον Ητοκίον — ή Αμαρλις με το Άνθος του Μαύου, (του όποιου ζητεί το όνομα, διότι ύπoθέτι ότι το γνωρίζει) — ή Μαύρη Προσωπιδωφόρος με τον Πατριδών Βαρκαρην — ή Έφραϊκή Μαργαρίτα με την Χιακήν Μαργαρίταν, Γλοκφογγον Σελήην, Άγγελον της Άγάπης και Μαργαριτοφόρον — ο Πλεονετωμόμος Γάτος με τον Αίλιον, Πικροδάγγην, Έρωθρον Θαλάσσαν, Χαράγγην και Στέφανον Αίγιον — το Νευροσάστον με τον Νέμον, Κρητικόν Κάστανον, Ρωσικήν Καρομελίαν και Πατριδών Βαρκαρην — ή Κόρη των Αίλιων με τον Αίλιον, Πνεύμα της Αντιλογίας, Αεροναυστοπούλαν, Περίλυπον Όρραρον και Ποιμενίδα του Παναγαϊκού με το όνομά της — ή Αόλη του Κηφισού με την Άρθοδαν Νεότητα (με το όνομά της), Μελαγρολικήν Σεληνολάτιδα και Δικηφόρος της Νεολαίας — ή Άγάπη της Νεότητος με τον Χιονομένον Μαύρον — το Άρνάκι του Γαλακτομού με την Φιλαμερικανίδα, Μικράν Αμαρλίαν, Αεροβόλιν, Μυστικήν Φωνήν και Ζωηράν Φλόγα — ο Παγαχού Παζών με τους Δικηφόρους της Νεολαίας, Σημαίαν της Άγίας Αόρας, Μαργαμένον Φύλλον, Λεσθιακόν Άνθος και Ίαπόνην της Ομήχλης (με τα ό-

νοίγει τους γαλανούς οφθαλμούς του, άτνίζει άνωθεν αυτού τον νέον Βοέρον, στενάκων θλιβερώς, και ή κεφαλή του πίπτει προς τα έπίσω, εν ή τα χείλη του διανοίγονται ελαφρώς, προφέροντα την τελευταίαν λέξιν:
— Ευχαριστώ...
[Μεταφρασίς]
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΛΑΣ
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
Ο μικρός Τοτός, διό να τρομάξη την μικράν αδελφήν του Φιρήν, ή όποια κατέπιεν ένα κουκούτσι, τή λέγει — Φιρή, τώρα πλέον δεν θα ήμπορώς να τρώγης...
— Διατί;
— Διότι από το στόμα σου θα φυτώσ η ένα δένδρον.
— Και δεν ήμπορώ να το κόψω;
— Πώς; έρωτά ο Τοτός.
— Θα καταπίω ένα μοχαίρι, άπαντά ή Φιρή.
*Εστία ή από της Ροδόσος
Η μικρά Άρλαία. — Πού ήνεν ο Άδάμ τα άνώματα που έβωσεν εις τα ύδα;
Η μικρός Μίμης. — Μή... 'το λεκικό φυσικά!
*Εστία ή από του Ίππεύου της Ομήχλης

νομάτῳ των.) — ἡ Νεράιδα εὖν Σπερσῶν μὲ τὸν Παμπόνηρον Κατεργάρον. Ζικ Ζίκ, Ἄνθος Μαίον καὶ Πηνὸν τῆς Ἑβραίου — ἡ Σπαρτιάτις Λεωνίς μὲ τὸν Διηγήσαντῃ Νεολίτῃ, Εὐδελίτῃ. Ἀποπέπτον Ἑλιπίδα καὶ Ἑθνικὸν Ἰγνόν. — Βίκατορ Μαδρος μὲ τὴν Κωπηλάτιδα Κόθρον. Μικρὸν Γυμνασιόπαιδα καὶ Ἡῶα Θησα. — ἡ Ἑβραίου Κορὴ μὲ τὴν Περγασὴν Ταξιδιωτίδα, Ἄνθος Ἀνθῶν καὶ Σερμὴν Κορὴν (ἂν θέλῃν μὲ τὰ ὄνοματά των).

Ἄπὸ ἐνῶ γλυκὺ φίλωσι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Περσολόγον Διγίου (ἔσται: σήμερον ἐγγλῶν φευδόμενον τῆς ἀδελφῆς σου) Σερμὴν Κορὴν (ἔγνων ἐντελῶς καλὰ ὁ ἀγαπῆτος Θεραπίτης; συνδρομητικὴν μὲ τοιοῦτον ὄνομα δὲν ἔχω καμικίαν.) Ἀργοναύτην (τὰ συλλυπητικὰ μὲν διὰ τὸν θάνατον τῆς καλῆς σου βίας; ἂν δίχασαι τὴν πρότασιν τοῦ Ἑαρινῶ Ἀρώματος, πρέπει νὰ τῷ στείλῃς πρώτος τετράδιον.) Κρητικὸν Κάστορον (φανταζομαι εἰ ὠραία πού θὰ περῆ; εἰς τὴν θρησκ. Πορτορικὴν ἀλλὰ πουνεβὰ, βίβω μὲ κημιονε;.) Κρητικὸν Λόντα (φίλις μου καὶ τὴν ἀδελφοῦ σου.) Ἄγρὸν Περσολόγον ([E] — ἀ λέγεις πόσον ἐπιρροφά, ὡς: σου ἀξίζει σήμερον ἄλλο ἓνα εὖρησον.) Πόμπη Μεγαλοκοπούλου (ἔσται:.) Νουταλὸν Βασιλείου (Βεβαίως; εἰμπερὴς, ὑπολογίζω τὸ φράγγον πρὸς ὃ γρόσικ' ἔλα λοιπόν, τὴν ἄρρηξιν τακτικὴ ἀλληγορία;) Περσολόγον (τὸ ἔλα;.) Δαφροπερὴ Νασαρχόν (ἀπὸ περὶ ὧν ἐρωτῆς δὲν εἶνε συνδρομητικὴ; ἡ ἴσως ὀρθή;) Παιδίον Κατεργάρον. Κερανόβλον Ἀστέρῃ (φίλις: 10 ἐπέδ, διὰ τὰ ταχυδρομικὰ ἐνδὲς τετραδίου Μ. Μουσικῶν.) Ἄνθος Μαίον (σ: εἴλῃ μου αὐτὸν τὸν κατάλογον, καὶ θὰ σου δημοσιεύω ἀπὸ πέντε ὄνομα: εἰς κἀθε φύλλον.) Κωπηλάτιδα Κόθρον ([E] δ' ἀ τὰς ὠραίας ἐντυπώσεις ἐκ τῶν ἐθεσίστων; εἰσελα δ, τὴ ἐκίτητες.) Ποιμενίδα τοῦ Παναγιώτου (ἔσται: τὸν τόμον; ἔγινες καλὰ; ἡ περὶ ἡς μ' ἐρωτῆς εἶνε συνδρομητικὴ;) Ἀρσένιον Ἰεραπόστολον ([E] πολὺ μ' εὐχαριστήσαν ἀπὸ τὰ περίεργα καὶ ὀνομασία πού μου γράφεις περὶ τῶν ὠραυλικῶν ἔργων Ἄγεμοσίαν (τῷ ἔσται, ἀλλὰ δὲν ἔγινες διατὶ δὲν ἀπῆλθες; ἀλληγορῶν; ἔμεις δὲν εἰμπερὴς νὰ ἔχῃς μαζί σου, διότι εἶνε ἀγόνι; ἀλήθεια, τὰ παιδιὰ ἔχουν μουστάκια; πῶς λοιπόν θὰ εἶχε καὶ ὁ Παῦλος;.) Τέμερος τῶν Μουσῶν (ἔσται: ἀπορὸ πῶς λέγεις ὅτι δὲν ἀπῆλθες; εἰς: ἐπιστολὴς σου, ἐν φ' ἀπαντῶ τακτικὰ.) Ζικ Ζάριον τοῦ Γυμνασίου, Ὁρειοπόλον Φαχὴν (θερμότερα συγχαρητήρια διὰ τὸν προβλεσμένον τοῦ ἀγαπητοῦ σου θεοῦ) πολὺ μ' εὐχαριστήσαν οὐτὰ πού μου γράφεις; διὰ τὴν Ἰουλιανὴν Μελαχροινῆν; διὰ τὴν Ἐναγίδην, εἰπέ τῆς νὰ μου γράψῃ καὶ ἀ μὴν ἡσυχῆ ἀκούη καλὰ, δὲν παύεται;) Ἄσπρον τοῦ Ὀλίμπου (καὲν ἀρῶνον δὲν ἔχω, παρὰ μόνον δ' ἡ γράφεις πολὺ βιαστικὰ, καὶ δυσκολεύομαι νὰ γράψω τὴν ἐπιστολὴν σου; ἔπειτα δ' αὖ δὲν μεταχειρίζομαι ἐπιστολικὸν γάρβον; ἔτσι γράφω, σὲ χαρτίκια; . . .) Ἄγγελον τῆς Ἑβραίου (ἔγνων καλὰ καὶ τὰ δελφάνια;) Ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας (εὐχαριστῶ διὰ τὸ χαριτωμένον ἀνέκδοτὸν.) Μαρίαν Παπασιμοπούλου. Μικρὸν Μυρνανδόν (νομίμ δ' ἡ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σοῦ το ἐπιμνω, ἀρ' οὐ θὰ στείλῃ; τετράδιον κατὰ τῆς ὀρχῆς Ἀγγούστου; συγχαρῶ; τὸ διηγήματα.) Τὸ ἄνω τῆς Ἀμυγδαλῆς τὸ ὄποιον τίσει, σοῦ ἔρσεν, εἶνε ὁ κ. Α. Ν. Ρούκης, ἡδὴ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρόμων ἐπὶ τὴν ἐργασίαν, τὸ εἶχα δημοσιεύῃ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸ Ἡπειρικὸν Λεωκωμῆ, ἐν βιβλίον τὸ ὄποιον ἐξηγητήθη ἐντελῶς; καὶ ἔγραψα καλὸν νὰ τὰ ἀναδημοσιεύσω, διὰ νὰ τὰ ἀπολαύσω; καὶ εἰ νεότεροι φίλοι μου;) Μαργαριτοφόρον (πάλιν τὰ ἴδια; δὲν εἶπα δὲ πληροφορίας διὰ καλυτερέρας Μ. Μυστικῶν δὲν δημοσιεύω ποτέ;) Ἑλικῶνα (ἔσται:)

Κοκκίνο Καπελάκι (δὸς σ' ἐγέλασαν! μὲ π: ε: ἐπίσυνασε; δ: εἶνε δυνατὸν ἓνας ἄθραστο νὰ κάμῃ ὅσα πράγματα; . . .) Μυστηριώδη Φῶσφον (ὄλῳ ἐμπύθη διὰ τὴν ἀπάλα ἐν τῶν προηγουμένων σου ἐπιστολῶν; εἰς τὸν κομστῆν τῆς τελευταίας σου ἔδωσα τὸν 21ον τόμον; τὰ ἀναμῆνα ὁ ξεπῶθηκα;) Βασιλέα τῶν Ναυτῶν (εἶχα πολλὰ, ἐργασίαν αὐτῆν τὴν ἑβδομάδα καὶ δὲν ἐπῆρθασα νὰ γράψω ὅσα πού ἔσται; εἰς τὸ προσεχὲς θὰ σοῦ ἀπαντήσω.) Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου (πού μου γράφεις ἐν βίβῃ καὶ ἐν ὄρα νυκ-δ;) Φιλομούσον Νεάντιδα (χαίρω που ἔγινες καλὰ; διατὶ δὲν ἐπέρατες ἀπὸ τὸ Γραφεῖον, ἀρ' οὐ ἦτο εἰς τὰς Ἀθήνας; ἔτσι θὰ μ: ε: ἐξέφραξ; καὶ προφορικῶς τὴν ἐγνημοσύνην τοῦ ἔγνα αἷμα νὰ γνωρισθῇ; μὲ τὴν Ναυταπόλιαν;) Κόρην τοῦ Ἰάδα (χαίρω που ἔγινες καλὰ, καὶ πού εἶρες; ἀνακούφιση καὶ τὸ διάστημα τῆς ἀσθελείας σου; φίλτῃ μ: ἡν τὴν ἀδελφοῦ σου, καὶ εἰπέ τῆς: ὅτι κ' ἐγὼ ἀνυπομῶ νὰ μεγαλώσῃ καὶ νὰ μου γράψῃ;) Νέον Ναυτην καὶ. κ. κ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Ἰουλίου θάπαντησα εἰς τὸ προσεχὲς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- Δι' ἰσοεὶς δεκατὰ μέχρι τῆς 4 Σεπτεμβρίου.
- Ὁ γάρβον εὖν ἴσων, ἐπὶ τοῦ ὅποιον δὲν νὰ γράψω τὰς ἰσοεὶς τῶν αἰ διαγραφῶν, πηλὸς εἰς τὸ Γραφεῖόν μου εἰς φασίλλου, ἐν ἰσοεὶς πηλὸς 20 φύλλα καὶ τιμῆται φ: .
- 311. Στοιχειώγραφος. Κεῖται μικρὰ καὶ εὐμορφῇ ἐν γαλῶν θάλασση. Καὶ γίνεται εὐθὺ, διὰ τὴν κεφαλὴν ἂν χῶση.
- 312 Τονογράφος. Ὄνομα γυναικῶν τὸ παροξυτονίζω καὶ πόλιν τῆς Τουρκίας ἄρῃως σχηματίζω.
- 313. Ἀνιγμά. Τῆ Ρώμης ἄρχων ἰσχυρῶς τὸ γένος ἂν ἀλλάξῃ. Εἰς τῆς Ἑλλάδος παράτα εἰς; πόλεις; θὰ περῆ.
- 314. Σημάτια.
 - * * * * * Νάπηκασταθοῦν αἰ σιγμαί καὶ αἰ ἀπτεριστοὶ διὰ τριμμά
 - * * * * * τῶν ὀψῶς ὡστε νὰ σχηματίζονται: εἰς τὸν κούτον τῆς
 - * * * * * σημάτιας πόλεις τῆς Ἑλλάδος; εἰς τὴν ἄνω πλευρὰν Ἀντοκρῆ
 - * * * * * τῶν, εἰς τὴν κάτω παιγνίσκον καὶ εἰς τὴν ἄνω τῆς σημαίνοντα ἄσθενειαν.
 - * * * * * Εἰς τὸν σταυρὸν, καθέτως μὲν θὰ σχηματισθῇ ποταμὸς τῆς Βυρῶνης, ὀριζωντικῶς δὲ λέξες σημαίνοντα κατὰ ἀπαρτήσιν διὰ τὸν ἄνω ἄνω καὶ τὰ ζῶα.
- 315. Σύνθετον Κλιμακωτῶν.
 - * * * * * Τῆ ἀνταλλαγῆ δύο σκωδῆμοτε γραμμάτων ἐκάσθη; τῶν κάτω λέξεων, ἐνός ἄλλου, νὰ σχηματισθῶν ἄλλας τῶσαι λέξεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη θὰ εἴη εἰς τὸ ὀριστερὸν σκέλο τοῦ κλιμακωτοῦ,
 - * * * * * ἡ δευτέρα εἰς τὸ δεξιόν, ἡ τρίτη εἰς τὴν κάτω βαθμίδῃ, ἡ τετάρτη εἰς τὴν μεσαίαν καὶ ἡ πέμπτη εἰς τὴν ἄνω; Παλαμῶς, παραμῆλα, αἰλάξ, ἄρημα, ἄλλας.
- 316. Λογοπαίγιον. Μίαν ἀπάντησον ἀσπίαν ζῆτῶ πρὸς τῶν λυθῶν, ἡτοι, ποῖον τῶν στοιχείων εἶνε μᾶλλον μισθῶν;
- 317. Ἐρωτήσις. Ἐξῆς τῶν ὀριζωντικῶν ὁ μικρὸς Ἡρακλῆς εἶπε κατὰ σειρὰν τῶν ἀριθμῶν: 4, 8, 4, 5, 12, 7, 1, 1, 3, 4, 6, 2. Τί του εἶχαν δόση νὰ κάμῃ;
- 318. Τριπλή ἀκροστιχίς. Τέλεικά τῶν ζητουμένων λέξεων σχηματίζουσι δημοτικῶν, τὰ δευτέρα π ἡ δ, καὶ τὰ τρίτα πόλιν τῆς Τουρκίας:

1 Κοινὸν ὄνομα Κράτους Ἑυρωπαϊκοῦ. 2. Κρατὶς τοῦ Ἄδου. 3. Χρονικὴ διαίρεσις. 4. Πόλις τῆς Βαυαρίας. 5. Πρὸ ὄποιον τῆς Ἀγ. Γραφῆς. Ἐπιπέδον τῆς Ἑβραίου τοῦ Ζυλόγου. 319. Ἰσοεὶς.

1/2 Τ Λ Γ α
Κατάληξ ἀπὸ τοῦ Ἀγροτολογικῶτος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΩΜΗ

[Ἡ λέξις λατὴ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητικὰς μὲς ἀπὸ 5 μόνον. Ἐθελῶτος ἔσται 10 λέξεις, ὅλαθ καὶ αἰ ἀναμῆμα τῶν 10 πληροῦσαι ὡς 10 λέξεις. — Τὰ πρὸς δημοσιεύσιν χειρόγραφα πρέπει νὰ εἶναι καλὰ εἰσαγγεῖται καὶ νὰ φέρωνται εἰς τὸ Γραφεῖον μέχρι τῆς μεσημέρας τῆς δευτέρας τῶν θραυτικῶν διὰ τὸ φύλλον τοῦ ἐγγυμένου Σαββάτου, ἄλλως μόνον διὰ τὸ μεθεξῆς.]

Εὐχαριστῶς ἀνταλλάξω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάκια πάσης πόλεως. — Διεύθυνσις: Ἀνίδα Σοφίαν Α. Περιοδοροπούλου, Πάτρας. (Α—48)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

- Βιβλία τερπνὰ, μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων.
- Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) ἄδειο φρ 6 χρυσῶδες φρ 8. Ὁλίγα ἀ-τίτυπα ἐπὶ γάρβου πρώτης ποιότητος: ἄδειο φρ 7 χρυσῶδες φρ 10.)
- Ὁ Ἀγροτικὸς Οἰκίσκος (25 εἰκόνες) ἄδειο φρ 1 75. Χρυσῶδες φρ 3 75.
- Τὸ βιβλίον τῆς Συμπεριφορῆς φρ 0.60.
- Τὸ ὄνομα τοῦ θῆνον (20 εἰκόνες) ἄδειο φρ 3,50 χρυσῶδες φρ 5.
- Λεωκῶμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 ε-ρῶδια) ἄδειο φρ 3 χρυσῶδες φρ 5. [Ἐ-κάστον τετράδιον ἰδιαίτερον φρ 0,15.]
- Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) ἄδειο φρ 3,50 χρυσῶδες φρ 5.
- Ἡ Μούσα τῶν Παίδων (ποιήματα) ἄδειο φρ 1,50 χρυσῶδες φρ 2 50.
- Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) ἄδειο φρ 3,50 χρυσῶδες φρ 5.
- Παιδικὰ μᾶλογοι (Κουρτίδου) Δύο Σειραί, ἐκτίστη τῶν ὁποίων τιμῆται φρ 1,20. Αἱ δύο βιβλίου χρυσῶδες φρ 4.
- Παιδικὸν θίατρον (Μενιπούλου) ἄδειο φρ 2, χρυσῶδες φρ 3,50.
- Παιδικὸν Ἡνεδύμα (3 τομῆς) ἔκαστον φρ 0,50. Χρυσῶδες τὰ 3 βιβλίου φρ 2,50.
- Πρὸς ὁ Νικίου (24 εἰκόνες) ἄδειο φρ 3,50 χρυσῶδες φρ 5.
- Ὁ Πυρροπόλης (24 εἰκόνες) ἄδειο φρ 3,50 χρυσῶδες φρ 5.
- Ἐπὶ Πατριδῶς (25 εἰκόνες) ἄδειο φρ 3,50 χρυσῶδες φρ 5.
- Ὁ Φῶτῆς Ἐμμερον Διήγημα ὑπὸ Χ. Σαμαρτίδου, φρ 0.60.